

Gemeente van Jezus,

Maak heel wat gebroken is.

Dat is het thema van de lijdenstijd, waarin wij ons voorbereiden op Pasen.

Maak heel wat gebroken is.

En er is heel wat gebroken op deze aarde.

Gebroken levens.

Gebroken harten.

Gebroken vriendschappen.

Gebroken mensenrechten.

Gebroken gezondheid.

Een gebroken geest.

Vaak lijkt het een onmogelijke opgave, dat wij zouden kunnen helen wat gebroken is.

En toch kan het.

Een gebroken hart kan genezen.

Een gebroken vriendschap kan hersteld worden.

Een gebroken geest kan weer opleven.

Het kan. Met Gods hulp.

Ook wij kunnen werken aan het heel maken van een gebroken wereld: een beetje minder tranen, een beetje minder rouw, een beetje minder moeite en zorgen.

Als iets gebroken raakt, dan hou je een breuk over die meestal scherpe kantjes heeft.

Een breuk gaat meestal gepaard met pijn.

Wat wij geloven is, dat God in deze wereld als Genezer aanwezig is.

Jezus zelf was Genezer bij uitstek. Hij maakte nieuwe verbanden, hij heelde breuken, Hij geneest, Hij bemoedigt, Hij herstelt.

En wij mogen in de wereld werkzaam zijn zoals Jezus ons dat heeft voorgedaan.

Maar het lijkt voor ons een zware en bijna onmogelijke opgave.

Laten wij dan moed putten uit het evangelie, laten we geloven in Gods genezende kracht.

Want als we geen geloof hebben, dan berusten we in de gebrokenheid van de schepping.

En dat kan niet de bedoeling zijn.

Nee, laten we aan het begin van de lijdenstijd ons geloof vernieuwen en ervan spreken en zingen, dat God goed is en dat Hij nog iedere dag werkt aan het herstel van zijn Koninkrijk,

Hoe ontstaan eigenlijk breuken in het leven?

Als je naar de natuur kijkt dan zie je dat de aardbol allerlei breuken vertoond. Zo nu en dan komen die tot uitbarsting, zoals bij de vreselijke aardbevingen in Iran en deze week in Marokko.

De aarde is dus van nature gebroken.

Maar zo is ons leven ook.

Hoe mooi het leven soms ook is, hoe prachtig en sterk, in de grond van de zaak is het leven gebroken. De dood is de grootste breuklijn die er in ons leven is.
Al vanaf het moment dat wij kunnen denken, beseffen wij dat wij niet aan de dood kunnen ontkomen.

Maar wij moeten niet gaan leven alsof de dood ons op de hielen zit.
Als mensen steden bouwen op de breukvlakken in de aardkorst, dan vraag je natuurlijk om problemen.
Als wij door het leven gaan alsof de dood ons iedere dag op de hielen zit, dan zullen wij een depressief leven lijden.

Laten we moed vatten gemeente, geloofsmoed. Zoals Jezus het ons heeft laten zien.
Niemand kan ontsnappen aan de dood, maar waar het om gaat is hoe wij leven.

Jezus wordt uitgedaagd door de duivel, die hem voor de keuze stelt: Spring van het dak van de tempel en ik zal je macht geven over hemel en aarde, zegt de duivel tegen Jezus.

Maar Jezus bestraft de duivel en zegt: Je moet de Naam van God niet misbruiken.

Gemeente op zoveel plaatsen is het leven gebroken en op vele van die plaatsen wordt de Naam van God misbruikt. In heilige oorlogen, in gebroken vredesinitiatieven, in verkrachte rechtsspraak.

Er is zoveel gebrokenheid, die voorkomen had kunnen worden.
Als wij mensen elkaar niet zo op de proef zouden stellen.
Als wij niet steeds de vijandschap en de confrontatie zoeken.
Maar integendeel zoeken naar verbondenheid en vriendschap.

Paulus zegt: Jood of Griek mag geen verschil maken.
Alle mensen zijn gelijkwaardig.
Niet alle mensen zijn gelijk, maar alle mensen zijn wel gelijkwaardig.
En ons leven mag geconcentreerd zijn op de menswaardigheid van het leven.

Als je leven gebroken is door ziekte, ouderdom of kwetsbaarheid van geest, dan mogen wij zo voor elkaar zorgen dat ieder een menswaardig leven kan leiden.

Gemeente, durven wij te geloven, ondanks alles wat er misgaat in de wereld, dat God iedere dag helend en genezend aanwezig is in ons leven?
Durven wij dat te geloven?

En durven wij vanuit dat geloof de handen uit de mouwen te steken, om te werken aan minder gebrokenheid in deze wereld?
Om die uitdaging gaat het in deze tijd voor Pasen.

En als je kijkt naar de prediking van Jezus, die begonnen is in de woestijn, dan hoor je dat Jezus eigenlijk maar een ding verkondigt en dat is zijn eigen dood.

Dat is toch raadselachtig. In zijn daden is Jezus genezend en helend aanwezig, maar in zijn prediking heeft Hij het steeds maar weer over zijn eigen naderende dood.
Hoe moeten we hiermee omgaan?

Jezus verkondigt zijn dood, niet omdat Hij er zo naar verlangt, maar omdat Hij ons wil laten zien, dat de dood overwonnen is. De breuklijn die wij de dood noemen, is slecht een poort waardoor wij heen mogen trekken, zonder vrees en zonder angst.

Nee, Jezus verlangde niet naar de dood, maar Hij wist dat de dood onontkoombaar was. Maar Jezus wijst ons juist op het leven dat aan de dood voorafgaat.

Het grote mysterie van het geloof is, dat wij niet gebukt hoeven te gaan onder onze eigen zonde en gebrokenheid. Want Jezus heeft die gebrokenheid op zijn schouders genomen, zodat wij er niet onder bezwijken. Jezus draagt wat ons te zwaar is. Dat is het geheim van ons geloof.

Maar dat betekent niet dat er geen gebrokenheid meer is.

Was het maar waar. Was het maar waar dat met Jezus opstanding alle gebrokenheid geheeld zou zijn. Maar zo ver was het blijkbaar nog niet in Gods plan.

Wij wachten nog op die dag dat het Koninkrijk van God echt door zal breken.

Maar voordat die dag er is, hebben wij nog heel veel te leren, nog heel veel te veranderen in onze manier van leven en in onze levenskeuzes.

In deze lijdenstijd worden wij uitgedaagd om niet alleen ons verstand maar vooral ook ons hart te laten spreken. Niet alleen maar afgaan op de uiterlijke dingen, maar innerlijk ook Gods liefde ervaren. Want wij zijn allemaal stuk voor stuk kostbare kwetsbare mensen, die afhankelijk zijn van Gods liefde.

Hoe gaan wij nu in ons persoonlijk leven om met de gebrokenheid die er in ons leven is?

Dat is niet gemakkelijk. Als je leven gebroken is door een ernstige ziekte, dan beheerst die breuk je hele leven.

Als je leven gebroken is door een diep intens verdriet, dan beheerst dat je hele verdere leven.

Ik denk wel eens: negentig procent van de mensen leeft eigenlijk een traumatisch leven.

Hoe gaan we ermee om?

Het is niet gemakkelijk. We hebben elkaar heel hard nodig om samen de gebrokenheid te boven te komen. Alleen redt je dat vaak niet.

En God vraagt ook van ons, dat wij elkaar helpen en ondersteunen.

Maar je mag je in je gebrokenheid ook laten helpen.

God wil niet dat je alleen maar leeft op de breuklijnen van je leven.

Daarin mogen we elkaar ook de weg wijzen.

Wij hebben er niets aan dat wij onze tegenslagen gaan verheerlijken.

Maak heel wat gebroken is.

Hoe doe je dat dan?

Zoveel gebrokenheid lijkt zo hopeloos en onherstelbaar.

Hoe kunnen wij gebrokenheid helen?

Dan kijk ik naar Jezus zelf.

Jezus zegt en laat zien: Het begin maken met helen wat gebroken is begint met de bestrijding van de armoede.

Geestelijke armoede en lichamelijke armoede.

Jezus heeft eens gezegd: ik zal jullie verlaten, maar de armen zullen er altijd zijn.

Armen van geest en armen van bezit.

Wij mogen in deze tijd voor Pasen een begin maken door onze eigen armoede te bestrijden.

Onze arme geesten wakker schudden. Durven te geloven. Wijze dingen doen.

Maar ook de wereldarmoede bestrijden.

Want de kloof tussen arm en rijk is de bron van alle wereldconflicten.

Deze tijd voor Pasen vraagt om diakonaat. Als je het de armen vraagt, die hoeven niet zo nodig steenrijk te worden. Maar als je het de rijken vraagt, die willen liever niet inleveren.

Wij moeten in de wereld uit die patstelling komen.

Met Gods hulp.

En alleen met Gods hulp zal het de mensheid lukken.

Maar in je eigen persoonlijk leven mag je ook helen wat gebroken is.

Proberen een brug te slaan met een vriend waarvan je vervreemd bent geraakt.

En proberen je relatie met God open te houden.

Want wij zijn ook zo vaak in conflict met hierboven.

En dat komt door onze eigen geestelijke armoede, door ons gebrek aan vertrouwen, door onze angst om ons over te geven.

Maak heel wat gebroken is.

We bidden het, opdat God met zijn genezende werk zal doorgaan.

Maar we zeggen het ook tegen onszelf en tegen elkaar:

Maak heel wat gebroken is.

Want zo wil God dat wij leven.

AMEN

Smeekegebed

Wij roepen God aan om ontferming over de nood van de wereld:

cant. KYRIE ELEISON, KYRIE ELEISON, KYRIE ELEISON

Zoals er van oudsher geroepen is

in de Egyptosche duisternis

in de Babelse verwarring,

zoals er nu geroepen wordt in de woestijn van Judea

in de lente van Afganistan, in de hitte van Afrika,

door gemartelden en gevangenen,

door hongerigen en bedreigd door oorlog,

zo roepen wij tot U:

allen. KYRIE ELEISON. KYRIE ELEISON. KYRIE ELEISON

Vanwege de zonde van de wanhoop,

vanwege ons kleingeloof in toekomst,

vanwege het wijken voor verantwoordelijkheid,

vanwege onze geestelijke nood,

vanwege het verdriet, dat ons naar de keel schiet,

vanwege de moeite om het leven te leven,

vanwege al onze vragen over het bestaan,

in Jezus' Naam roepen wij tot U:

allen. KYRIE ELEISON. KYRIE ELEISON. KYRIE ELEISON

Er is een einde gekomen aan de lijdens tijd.

maar voor zovelen duurt het lijden nog voort,

het feest van licht is aangebroken,

maar zovelen ervaren dat licht nog niet

doordat ze beschadigd zijn,

wij zien naar de toekomst,

maar voor tallozen is de toekomst

als een angstige droom,

voor al deze roepen wij tot U:

allen. KYRIE ELEISON, KYRIE ELEISON, KYRIE ELEISON

Om een nieuw begin,

in de wereld en in ons eigen leven,

om opstanding bij het leven, om opstand tegen onrecht,

om zusterlijkheid en broederschap,

om een begaanbare weg,

voor heel uw schepping,

om een feest van licht, dat eeuwig schijnt,

daarom roepen wij tot U: